

goz 4 ezer m^3 rönkfát, faszükségletét a szomszédos községi erdőkből fedezi.

7. János Dávid és társa kétkeretes gőzfűrésze, jelenleg üzemben kívül áll.

Ezek felül még az Ojtoz-völgyben, Baszka, Bodza és Gelencze patakán mintegy 30 közönséges egykeretes vízfűrész (háromszéki elnevezés szerint oláh fűrész) van üzemben, melyek azonban csak a tavaszi és őszi kedvező vízállás mellett vétetnek munkába. Faszükségletüket a nevezett völgyekbe hajló erdőrészekből fedezik, a termelt szelvényáru kivitel tárgyát nem képezi, hanem kizárólag a vidékbeli községek ipari és házi szükségletének fedezésére szolgál.

Műfatermelésre alkalmas korosabb tölgy-állab a vármegyében már csak elvétve fordul elő s az eladásra kerülő ilyen műanyag bármikor és bármily mennyiségben jó árak mellett értékesíthető.

Az Abrudbányay-féle vízkapuról.

Irta: Csiby Lőrincz, m. kir. erdőtanácsos, akadémiai tanár.

Az E. L. 1897. évi IV. füzetében «Az Abrudbányay-féle szabályozható csapókapu» cím alatt érdekes közlemény jelent meg, melyben e vízkapu-szerkezet leírása teljes szakszerűséggel van tárgyalva; elméleti részében kibővítésre és kiigazításra szorul, miért is azt hiszem, hogy — úgy a cikkíró ur, valamint a szakközönség is szívesen fogja venni, ha ennek az ismertetésnek részint kiegészítése, részint pedig helyesbitése céljából a következőkben a szerkezetet különösen elméleti szempontból tárgyalom úgy, miként az a tudomány mai állásának megfelelően.

1. A nélkül, hogy az említett cikkben előadott leíró

rész fölösleges ismétlésébe bocsátkoznám, ismertetésemet mindjárt a *vízszintes emelő fekvésének* kiszámítására szolgáló képlet levezetésével kezdem.

E szerkezetnél szükséges, hogy az emelő rövidebb karjához csatolt tolórud utján közvetített nyitóerő, a nagy kaput a ránehezedő deréknyomás középpontjának nívólapjában támadja,*) ez azonban csak úgy lehetséges, ha a kis kapu vízszintes tengelye s evvel kapcsolatosan az emelő szekrényének és lapátjának súlypontja, valamint annak középvonala is a nagy kapura nehezedő deréknyomás támadási vagy középpontjának nívólapján fekszik. Ennek figyelmen kívül hagyása azt eredményezné, hogy a nyitóerő egy része a nagy kaput függélyes síkjából igyekeznék kimozdítani, mi az erő czélszerű felhasználásának csökkentésével s a csapágyakra is káros hatással járna. A deréknyomás középpontja azonban a vitzükör magasságával változik, a mennyiben a nagy kapu súlypontjának nívólapja alatt, ahhoz legközelebb fekszik, ha a gátudvar vízzel tele van; ha pedig a vitzükör a kapu felső széleig szállott, akkor a kapumagasság hatodrészével fekszik a súlypont nívólapja alatt. Ez az állítás különben be is bizonyítható; e célból legyen az 1. ábrában m = a gát magassága; m_s = a kapu súlypontjának, m_1 = felső szélének a vitzükör alatti fekvése, a = a kapu magassága, b = annak szélessége, T = a kapu felületének területe, γ = a víz köb-egységének sulya; a deréknyomás középpontjának fekvése

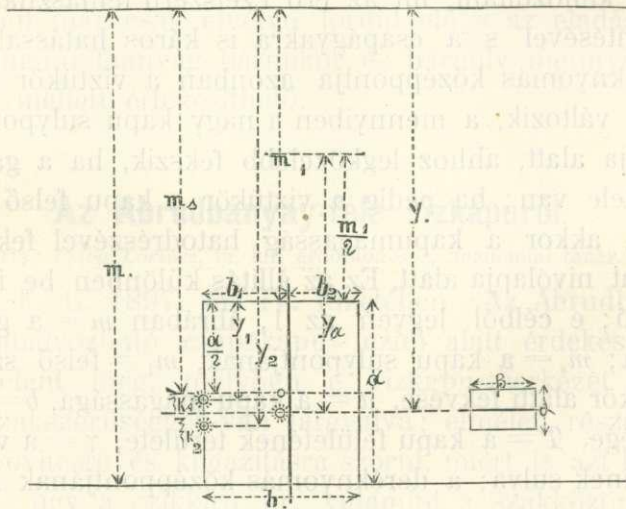
*) Herrmann Emil „Technikai Mechanika“ című műve szerint: „A víz deréknyomását sík területre megkapjuk, ha a területet szorozzuk azon feszültséggel, mely a terület súlypontjának nívólapjában uralkodik. Olyan pontok, melyekben a feszültség egyenlő, nívólapot alkotnak. A vízfeszültséget valamely mélységben kapjuk, ha a téregegység sulyát a vitzükör alatti távolsággal szorozzuk. A deréknyomás középpontja azon pont, melyben az egész nyomást egyesültnek gondolhatjuk s mely körül az összes nyomaték zéró.“

a kapu sulypontjának nivólapja alatt, ha a medencze telve van = ξ_{k_1} , ha pedig a vztükör a kapu felső széleig szállott = ξ_{k_2} . Herrmann E. «Technikai Mechanika» című könyvének 198. és 106. lapja szerint általánosságban

$$\xi_k = \frac{T\gamma \frac{a^2}{12}}{T\gamma m_s} = \frac{a^2}{12 m_s}$$

Telt vizudvar mellett azonban $m_s = m_1 + \frac{a}{2}$ s így

$$\xi_{k_1} = \frac{a^2}{12 \left(m_1 + \frac{a}{2} \right)} = \frac{1}{6} \frac{a^2}{2 m_1 + a} \dots \dots \dots 1a.$$

1. ábra.

Ha a vztükör leszállott a nagy kapu felső széleig, akkor $m_1 = 0$ s így

$$\xi_{k_2} = \frac{1}{6} \frac{a^2}{0 + a} = \frac{1}{6} a \dots \dots \dots 1b.$$

miből következik, hogy $\xi_{k_2} > \xi_{k_1}$ és $\xi_{k_1} = \frac{a}{6}$ a mi bebizonyítandó volt.

Miután tehát a deréknyomás középpontja a vizeztükör állásával változik, a vízszintes emelő elhelyezésénél célszerű, ha megállapítjuk a deréknyomások középpontjainak fekvését a két vízállás mellett s a vízszintes emelőt, valamint a kiskapu tengelyét is a két nivólap közé, a középre eső horizont síkba helyezzük el, a rövidebb kart pedig kétágu tolóruddal szereljük fel úgy, hogy annak felső ágát a magasabb vízállásnak megfelelő nyomási középpont nivólapjában $\left(m_1 + \frac{a}{2} + \xi_{k_1}\right)$, alsó ágát pedig alulról számítva, a kapu magasságának $\frac{1}{3}$ -ában, vagyis a mélyebb vízállásnak megfelelő nyomás támadási pontjának nivólapjában $\left(m_1 + \frac{a}{2} + \xi_{k_2}\right)$ kapcsoljuk a szélesebb szárny széléhez. E berendezés által a nyitáshoz és csukáshoz, bárminemű vízállás mellett történjék is az, a csapágyak rongálása és az erőpazarlás elkerülhető.

Ha a vízszintes emelő középvonalának, illetőleg a kiskapunyílás, valamint az emelőn alkalmazott szekrény és lapát súlypontjának a legmagasabb vizeztükör alatti fekvését y -nal jelöljük, akkor

$$y = m_1 + \frac{a}{2} + \xi_{ka}$$

a hol $\xi_{ka} = \frac{\xi_{k_1} + \xi_{k_2}}{2} = \frac{1}{6} \frac{a^2 + a m_1}{2 m_1 + a}$, minek következtében aztán

$$y = \frac{1}{6} \frac{4 a^2 + 13 a m_1 + 12 m_1^2}{2 m_1 + a} \dots \dots 2.$$

2. A *nagykapunyílás méreteinek* (a és b) megállapításánál azt a vízmennyiséget kell figyelembe venni, melyel a legkisebb vízállás mellett az alsó medret, ellátni szükséges s melynek meghatározása a műszaki előmunkálatok teendőihez tartozik. Ha ezt a másodpercenként szükséges vízmennyiséget q_m -mel jelöljük és felvesszük, hogy $b = 0.8 a$, akkor $q = \mu a b v$ általános képletből következik, hogy

$$a = \sqrt{\frac{q_m}{0.8 \mu v_a}} \dots \dots \dots 3.$$

a hol $\mu = 0.61$ a vízkifolyási együttható és $v_a = \sqrt{2 g m_a}$ a kiömlő víz középsébsége; $g = 9.81$ a szabad esés gyorsulása az első másodpercz alatt és $m_a = a$ víztükör közép-magassága a nyílás súlypontjától számítva.

3. A *kiskapunyílás nagyságának* megállapítására nézve amaz erő nagysága irányadó, mely telt vízudvar mellett a nagykapu nyitására szükséges. A nyílásnak t. i. akkorának kell lenni, hogy a rajta kirohanó víz lökőereje a vízszintes emelő hosszabb karját hátranyomja, vagyis a nagykaput kinyissa. Ennélfogva a nyílás nagyságának megállapítása céljából a nagykapu két szárnyára ható nyomatékkülönbséget és a kapu csapjainál fellépő surlódási nyomatékot, melyet együtt *ellentálló nyomaték*nak nevezünk, továbbá a vízszintes emelő tengelyénél fellépő surlódási ellentállást is számításba kell venni.

a) *Az ellentálló nyomaték.* A kapu szélesebb szárnya a vízudvar felé nyílik, tehát csukott állapotban és telt vízudvar mellett a két szárnyra ható forgató nyomaték különbség szoritja azt az ütközőkhöz. E különbség megállapítása céljából jelöljük a nagyobbik szárny szélességét $= b_1$ -, a kisebbikét $= b_2$ -vel s a területet T_1 -, illetőleg

T_2 -vel; legyen a deréknyomás = N_1 , illetőleg N_2 és a forgató nyomaték = M_1 , illetőleg M_2 .

α) A nagyobbik szárnyra eső nyomaték

$$M_1 = N_1 \frac{b_1}{2}$$

$$N_1 = T_1 \gamma m_s = T_1 \gamma \left(m_1 + \frac{a}{2} \right) \dots \dots \dots b)$$

$$T_1 = a b_1$$

$$m_s = m_1 + \frac{a}{2}$$

β) A kisebbik szárnyra eső nyomaték

$$M_2 = N_2 \frac{b_2}{2}$$

$$N_2 = T_2 \gamma m_s = T_2 \gamma \left(m_1 + \frac{a}{2} \right) \dots \dots \dots b)$$

$$T_2 = a b_2$$

$$m_s = m_1 + \frac{a}{2}$$

γ) A kapu csapjainál fellépő surlódási nyomaték:

$$M_f = R_1 \frac{d_1 f}{2}$$

a hol $R_1 = N_1 + N_2$, vagyis a két szárnyra nehezedeő összes deréknyomás; d_1 = a csapok átmérője, melyet a mechanika szabályai szerint $d_1 = 1.32 \sqrt{\frac{R_1}{2}}$ képlet segítségével számítunk ki és f = a surlódási együttható, melyet az esetben, ha kovácsvas öntöttvasban forog, 0.2-nek vehetünk ($f = 0.2$).

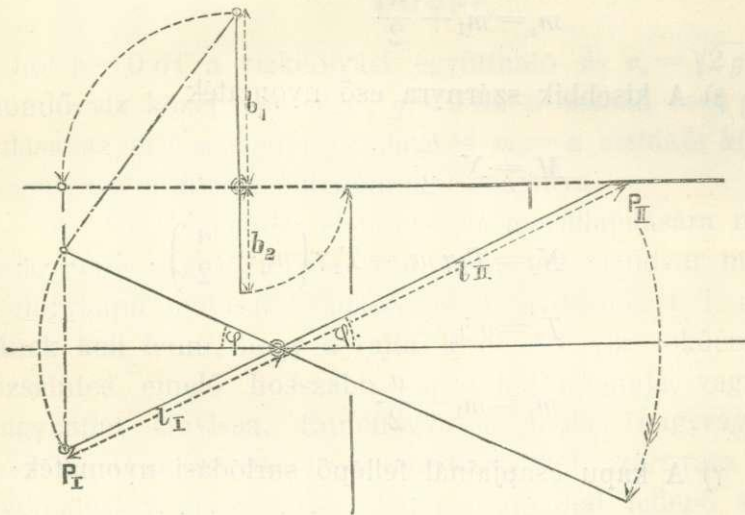
Az ellentálló nyomaték (M_e) tehát lesz:

$$M_e = M_1 - M_2 + M_f$$

vagy ha az értékeket helyettesítjük s az egyenletet rendezzük és összevonjuk:

$$M_e = \frac{N_1}{2}(b_1 + d_1 f) - \frac{N_2}{2}(b_2 + d_1 f) \dots \dots 4.$$

b) *A nyitóerő nyomatéka.* E szerkezetnél a nyitóerő a nagyobb szárny külső szélén van alkalmazva. Ebben

2. ábra.

az esetben az erő karja, melylyel a kapu befelé nyomatik $= b_1$ és ha az erőt P -vel jelöljük, akkor a forgató nyomaték

$$M_I = P b_1$$

Hogy az ellentálló erő legyőzessék, kell, hogy $P b_1 > M_e$ legyen, egyensúly esetén pedig

$$P b_1 = M_e.$$

c) *A nyitóerő nagysága.* Jelöljük a 2. ábrának megfelelően a vízszintes emelő rövidebb karját l_1 -gyel s az itt szükséges erőt P_1 -gyel; a szögef, melyet az emelő a kiömlő vizsugarak irányára merőleges sikkal képez, φ -vel; akkor egyensúly esetén

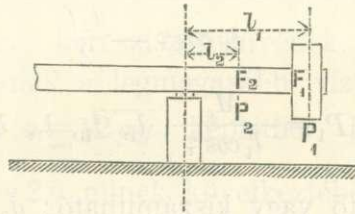
$$P_1 l_1 \cos \varphi = P b_1$$

vagyis a víznyomásnak ellensúlyozása végett szintén

$$P_1 l_1 \cos \varphi = M_e$$

s ebből

$$P_1 = \frac{M_e}{l_1 \cos \varphi} \dots \dots \dots 5.$$

3. ábra.

d) *A lökőerő nagysága.* Nyitás céljából az emelő rövidebb karjára nagyobb erőt kell átvinni, mint a mekkora P_1 ; ezt az által eszközölhetjük, ha a hosszabb karra akkora erőt engedünk hatni, melynek nyomatéka az emelő forgási tengelyét képező csap surlódási nyomatékának, a nagy nyíláson kirohanó víz által a rövidebb kar felületére s ennek lapátjára ható erő nyomatékának, továbbá az ellentálló nyomatéknak összegét felülmulja. Ha ezt az erőt P'_{II} -vel, az emelő hosszabb karját l_{II} -vel, az emelő csapjának átmérőjét d_2 -vel, a nagykapun kiömlő víz lökőerejét a rövidebb kar lapátjára P_1 -gyel és karját l_1 -gyel s végül a

rövidebb kar felületére ható erőt P_2 -vel és karját l_2 -vel jelöljük (3. ábra a 917. old.), akkor egyensúly esetén

$$P_1 l_1 \cos \varphi + P_1 l_1 \cos \varphi + P_2 l_2 \cos \varphi + R_2 \frac{d_2 f}{2} = P_{II}' l_{II} \cos \varphi$$

de $R_2 = P_1 + P_1 + P_2 + P_{II}'$ s így

$$\begin{aligned} P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_2 \left(l_2 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) = \\ = P_{II}' \left(l_{II} \cos \varphi - \frac{d_2 f}{2} \right) \end{aligned}$$

ebből azután a lökőerő nagysága egyensúly esetére:

$$P_{II}' = \frac{P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_2 \left(l_2 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right)}{l_{II} \cos \varphi - \frac{d_2 f}{2}} \quad 6.$$

E képletben $P_1 = \frac{M_e}{l_1 \cos \varphi}$, l_1 , l_{II} , l_1 , l_2 és φ közvet-

len uton lemérhető vagy kiszámítható; $d_2 = 1.32 \sqrt{\frac{R_2}{2}}$ s ha kovácsvas öntöttvasban forog, akkor a surlódási együtt-ható $f = 0.2$.

A nagy nyíláson kiömlő víz lökésének az emelő rövidebb karján és lapátján érvényesülő hatását, illetőleg nagyságát (P_1 és P_2) a hydrodinamikából ismeretes elvek szerint határozzuk meg, nagyobb biztosság okából ama feltétel mellett, hogy a vizsugaraknak vagy a lökésnek iránya merőleges a lökött felületre. Herrmann E. idézett művének 227. lapján az e célra szolgáló általános képlet a következő:

$$P = 0.982 \frac{q \gamma (v - u)}{g} (1 - \cos \alpha) \dots \dots \dots 7.$$

a hol $P = a$ a vizlökés a nagysága, $q = a$ a lökött felületre másodpercenként ömlő vízmennyiség, $\gamma = a$ viz köbegréségének sulya, $v = a$ kiömlő viz középsebessége, $u = a$ lökött felület sebessége, mely jelen esetben egyenlő zéróval és $\alpha = a$ az a szög, melyet a lökött felületről távozó vizsugár a kitóduló vizsugár irányával képez. Ha a lökött felületnek, illetőleg a lökö vizsugár keresztmetszetének területét F -fel jelöljük, akkor

$$q = \mu F v$$

és ha könnyebb számítás és nagyobb biztosság elérése végett $\alpha = 90^\circ$ veszszük, akkor a fenti általános képlet lesz

$$P = 0.982 \mu F \gamma \frac{v^2}{g}$$

Jelöljük a vizsugár keresztmetszélyének, illetőleg a lökött felület sulypontjának a legmagasabb víztükör alatti mélységét y -nal, akkor $v = \sqrt{2gy}$ képletből következik, hogy $v^2 = 2gy$ és $\frac{v^2}{g} = 2y$ minek következtében

$$P = 1.964 \mu F \gamma y \dots \dots \dots 8.$$

Legyen a rövidebb kar lapátjának felülete $= F_1$ és a kar lökött felülete $= F_2$. Az előrebocsátott feltételek szerint mind a két felületnek sulypontja a nagykapura nehezédő deréknyomás középpontjának nivólapjában (y) fekszik, tehát a 8. általános képlet alapján

$$P_1 = 1.964 \mu F_1 \gamma y \dots \dots \dots 9.$$

$$P_2 = 1.964 \mu F_2 \gamma y \dots \dots \dots 10.$$

a hol y a 2. alatti képlet szerint

$$y = \frac{1}{6} \frac{4a^2 + 13am_1 + 12m^2}{2m_1 + a}$$

$\mu = 0.61$, F_1 és F_2 , valamint a és m_1 közvetlen mérés útján meghatározhatók s így mindazok az adatok ismertek, melyek segítségével a lökőerő nagyságát (P_{II}') ki lehet számítani.

Az így nyert eredményt azonban legalább 0.1 részzel nagyobbítani kell azért, hogy a lökőerő nyomatéka az összes ellentálló nyomatékokat biztosan legyőzhesse vagyis, hogy a nagykaput nyitni lehessen; tehát P_{II}' helyett $P_{II}' + 0.1 P_{II}'$ veendő, azaz a lökőerő nagyságának

$$P_{II} = P_{II}' + 0.1 P_{II}' \dots \dots \dots 11.$$

kell lenni.

e) A lökő vizprizma, vagyis a kiskapun kiömlő víz keresztmetszévényeinek felületét (F_{II}) szintén a 8. alatti általános képlet alapján határozzuk meg s legczélszerűbben egyszerűség és nagyobb biztonság végett a lökött felület, vagy a vizprizmaszelvény súlypontjának az átlagos víz-tükör alatti fekvését (y_a) vesszük fel (1. ábra) és felteszük, hogy a lökés iránya merőleges a lökött felületre, tehát $\alpha = 90^\circ$ és hogy a szekrény karimával nem bir. E szerint

$$P_{II} = 1.964 \mu F_{II} \gamma y_a \dots \dots \dots 12.$$

a hol $\mu = 0.61$, $\gamma = a$ víz köbégységének sulya, $\gamma y_a = a$ lökött felület súlypontjában uralkodó átlagos feszültség és

$$y_a = \frac{y_1 + y_2}{2}; \quad y_1 = m_1 + \frac{a}{2} + \xi_{k_1}; \quad y_2 = \frac{a}{2} + \xi_{k_2}; \quad \text{de az 1.}$$

képlet szerint

$$\xi_{k_1} = \frac{1}{6} \frac{a^2}{a + 2 m_1} \quad \text{és} \quad \xi_{k_2} = \frac{1}{6} a$$

tehát

$$y_1 = \frac{2}{3} \frac{a^2 + 3 a m_1 + 3 m_1^2}{2 m_1 + a} \quad \text{és} \quad y_2 = \frac{2}{3} a$$

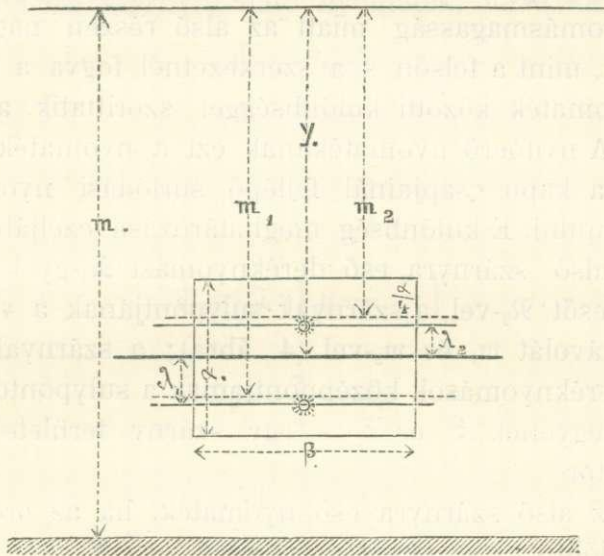
ennélfogva

$$y_a = \frac{1}{3} \frac{2a^2 + 5am_1 + 3m_1^2}{2m_1 + a} \dots \dots \dots 13.$$

A 12. képletben P_{II} a 11. képlet alapján szintén ismeretes s így az ismeretlen F_{II} felület kiszámítása

$$F_{II} = \frac{P_{II}}{1 \cdot 964 \mu \gamma y_a} \dots \dots \dots 14.$$

szerint történik.

4. ábra.

f) A kiskapu nyílását megfelelő biztosság kedvéért F_{II} -nél valamivel nagyobbra veszik s a méreteket ennek megfelelően állapítják meg. Ha a nyílás magasságát α -val, szélességét β -val jelöljük (4. ábra) s ha felvesszük, hogy $\alpha = 0.8\beta$, akkor

$$F_{II} = \alpha \beta = 0.8 \beta^2, \text{ a miből}$$

$$\beta = 1.118 \sqrt{F_{II}} \dots \dots \dots 15.$$

g) *A szekrény felülete.* Hogy a kiskapu nyílásán kiömlő viz, a szekrény által lehetőleg mint felfogassék, ennek felületét 10—20%-kal nagyobbra veszik, mint a mekkora a kiskapunak az előbbi adatok alapján megállapított nyílása.

4. *A kiskapu nyitásához szükséges erő nagysága.* A kiskapu vízszintes tengelye a nyílás súlypontján megy keresztül s berendezésénél fogva az alsó szárny a vízudvar felé, a felső pedig kifelé a zugóba nyílik. Bár a tengely az ajtót két egyenlő felületre osztja, mindazonáltal a nagyobb nyomásmagasság miatt az alsó részen nagyobb a nyomaték, mint a felsőn s a szerkezetnél fogva a kiskapu a két nyomaték közötti különbséggel szorítottatik az ütközőkhöz. A nyitóerő nyomatékának ezt a nyomatékkülönbséget és a kapu csapjainál fellépő surlódási nyomatékot kell felülmulni. E különbség meghatározása czéljából jelöljük az alsó szárnyra eső deréknyomást \mathfrak{N}_1 -gyel, a felső szárnyra esőt \mathfrak{N}_2 -vel, a szárnyak súlypontjának a víztükörtől való távolát m_1 és m_2 -vel (4. ábra); a szárnyakra neheződő deréknyomások középpontjainak a súlypontok alatti fekvései legyenek ξ_1 és ξ_2 s egy szárny területe legyen $= \mathfrak{T}$; akkor

a) Az alsó szárnyra eső nyomaték, ha az erő karját λ_1 -gyel jelöljük:

$$\mathfrak{M}_1 = \mathfrak{N}_1 \lambda_1$$

$$\mathfrak{N}_1 = \mathfrak{T} \gamma m_1$$

$$\mathfrak{T} = \frac{\alpha}{2} \beta$$

$$m_1 = y + \frac{\alpha}{4}$$

tehát

$$\mathfrak{M}_1 = \mathfrak{T} \gamma \left(y + \frac{\alpha}{4} \right) \dots \dots \dots c)$$

továbbá

$$\lambda_1 = \frac{\alpha}{4} + \xi_1$$

$$\xi_1 = \frac{\mathfrak{T} \gamma \left(\frac{\alpha}{2}\right)^2 \frac{1}{12}}{\mathfrak{T} \gamma m_1} = \frac{1}{12} \frac{\alpha^2}{4y + \gamma}$$

$$\lambda_1 = \frac{1}{3} \frac{3\alpha y + \alpha^2}{4y + \alpha} \dots \dots \dots d)$$

b) A felső szárnyra ható nyomaték, ha a kar = λ_2

$$\mathfrak{M}_2 = \mathfrak{N}_2 \lambda_2$$

$$\mathfrak{N}_2 = \mathfrak{T} \gamma m_2$$

$$m_2 = y - \frac{\alpha}{4}$$

tehát

$$\mathfrak{N}_2 = \mathfrak{T} \gamma \left(y - \frac{\alpha}{4}\right) \dots \dots \dots e)$$

továbbá

$$\lambda_2 = \frac{\alpha}{4} - \xi_2$$

$$\xi_2 = \frac{\mathfrak{T} \gamma \left(\frac{\alpha}{2}\right)^2 \frac{1}{12}}{\mathfrak{T} \gamma m_2} = \frac{1}{12} \frac{\alpha^2}{4y - \alpha}$$

$$\lambda_2 = \frac{1}{3} \frac{3\alpha y - \alpha}{4y - \alpha} \dots \dots \dots f)$$

c) A nyomatékok közötti különbség:

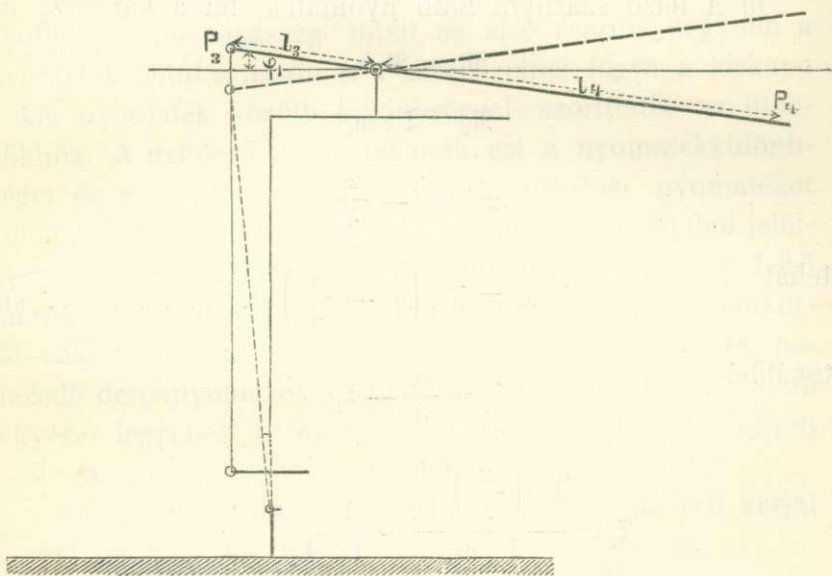
$$\mathfrak{M}_1 - \mathfrak{M}_2 = \mathfrak{N}_1 \lambda_1 - \mathfrak{N}_2 \lambda_2 = \mathfrak{T} \gamma \frac{\alpha^2}{6} \dots \dots$$

d) Az ellentálló nyomaték. Ha e különbséghez hozzáadjuk még a kiskapu tengelysapjainak surlódási nyoma-

tékát, nyerjük az itt fellépő összes ellentálló nyomatékot, mely

$$\mathcal{M}_e = \mathfrak{T} \gamma \frac{\alpha^2}{6} + R_3 \frac{d_3 f}{2}$$

a hol $R_3 = \mathfrak{N}_1 + \mathfrak{N}_2$, továbbá $d_3 = 1.32 \sqrt{\frac{R_3}{2}}$ a csapok átmérője és $f = 0.2$, a surlódási együttható. R_3 értékét helyettesítve lesz:

5. ábra.

$$\mathcal{M}_e = \mathfrak{T} \gamma \frac{\alpha^2}{6} + \mathfrak{T} \gamma \left(y + \frac{\alpha}{4} \right) \frac{d_3 f}{2} + \mathfrak{T} \gamma \left(y - \frac{\alpha}{4} \right) \frac{d_3 f}{2}$$

$$\mathcal{M}_e = \mathfrak{T} \gamma \left(\frac{\alpha^2}{6} + y d_3 f \right) \dots \dots \dots 16.$$

e) A gát koronáján alkalmazott függőleges emelő rövidebb karjára akkora erőt kell átvinni, melynek nyo-

matéka az előbbi (16. képlet) ellentálló nyomatókot felül-
mulja. Ha ezt az erőt P_3 -mal, a rövidebb kar hosszúsá-
gát l_3 -mal jelöljük (5. ábra), akkor egyensúly esetén

$$P_3 l_3 = M_e \text{ kell lenni, miből}$$

$$P_3 = \frac{M_e}{l_3} \dots \dots \dots 17.$$

φ_1 szöveget figyelmen kívül lehet hagyni, miután az itt
amagy is igen csekély.

f) Ha a nyitáshoz szükséges erő nagyságát P_4 -gyel,
karját l_4 -gyel, az emelő tengelyének surlódását R_4 -gyel és
a tengelycsapok átmérőjét d_4 -gyel jelöljük, akkor egyen-
súly esetén

$$P_3 l_3 + R_4 \frac{d_4 f}{2} = P_4 l_4$$

de $R_4 = P_3 + P_4$ s így

$$P_3 l_3 + P_3 \frac{d_4 f}{2} + P_4 \frac{d_4 f}{2} = P_4 l_4$$

$$P_4 \left(l_4 - \frac{d_4 f}{2} \right) = P_3 \left(l_3 + \frac{d_4 f}{2} \right)$$

$$P_4 = P_3 \frac{2l_3 + d_4 f}{2l_4 - d_4 f} \dots \dots \dots 18.$$

A gyakorlatban azonban $l_4 = 3l_3$ -nak szokták venni s így

$$P_4 = P_3 \frac{2l_3 + d_4 f}{6l_3 - d_4 f} \dots \dots \dots 19.$$

Itt is $f = 0.2$ és a csapok átmérője $d_4 = 1.32 \sqrt{\frac{R_4}{2}}$ sze-
rint számíttatik ki.

Érdekes lesz példaképen és összehasonlítás végett is azokkal az adatokkal számítani, melyek a m. é. IV. füzetben vannak tárgyalva.

1. A kiskapu tengelyének, valamint a vízszintes emelő középvonalaának és az emelőn alkalmazott szekrény és lapát súlypontjának a legmagasabb víztükör alatti fekvése a 2. alatti képlet segélyével számíttatik ki, melyben $a = 1.9 \text{ m}$ és $m_1 = 3.1 \text{ m}$. E szerint

$$y = \frac{1}{6} \frac{4a^2 + 13am_1 + 12m_1^2}{2m_1 + a} = 4.245 \text{ m.}$$

2. Az ellentálló nyomaték a 4. alatti képlet szerint

$$M_e = \frac{N_1}{2} (b_1 + d_1 f) - \frac{N_2}{2} (b_2 + d_1 f)$$

ebben a képletben $N_1 = T_1 \gamma \left(m_1 + \frac{a}{2} \right) = 6617.7 \text{ kg}$

$$T_1 = a b_1 = 1.634 \text{ m}^2$$

$$\gamma = 1000 \text{ kg.}$$

$$b_1 = 0.86 \text{ m.}$$

$$N_2 = T_2 \gamma \left(m_1 + \frac{a}{2} \right) = 5694.3 \text{ kg.}$$

$$T_2 = a b_2 = 1.406 \text{ m}_2$$

$$b_2 = 0.74 \text{ m}$$

$$d_1 = 1.32 \sqrt{\frac{R_1}{2}} = 103.6 \text{ mm} = 0.103 \text{ m.}$$

$$R_1 = N_1 + N_2 = 12312.0 \text{ kg.}$$

$$f = 0.2,$$

mely adatok alapján azután

$$M_e = 747.954 \text{ kgméter.}$$

3. A nyitóerő nagysága az 5. alatti képlet szerint számítatik:

$$P_1 = \frac{M_e}{l_1 \cos \varphi} = 934 \cdot 944 \text{ kg}$$

$l_1 = 1 \cdot 0 \text{ m}$, $\varphi = 32 \cdot 5^\circ$ és $\cos \varphi = 0 \cdot 8$.

4. A lököerő nagysága a 11. alatti képlet szerint

$$P_{II} = P_{II}' + 0 \cdot 1 P_{II}' = 1093 \cdot 975 \text{ kg.}$$

A 6. alatti képlet szerint azonban

$$P_{II}' = \frac{P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) + P_2 \left(l_2 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right)}{l_{II} \cos \varphi - \frac{d_2 f}{2}}$$

E képletben $P_1 l_1$ és φ már ismeretesek; P_1 és P_2 meghatározása a 9. és 10. alatti képletek szerint történik; ugyanis

$$P_1 = 1 \cdot 964 \mu F_1 \gamma y = 635 \cdot 689 \text{ kg.}$$

$$\mu = 0 \cdot 61; F_1 = 0 \cdot 5 \times 0 \cdot 25 = 0 \cdot 125 \text{ m}^2; \gamma = 1000 \text{ kg és}$$

$$y = 4 \cdot 245 \text{ m.}$$

$$P_2 = 1 \cdot 964 \mu F_2 \gamma y = 573 \cdot 075 \text{ kg.}$$

$$F_2 = 0 \cdot 75 \times 0 \cdot 15 = 0 \cdot 1125 \text{ m}^2.$$

továbbá $l_1 = 0 \cdot 85 \text{ m}$, $l_2 = 0 \cdot 375 \text{ m}$ és $l_{II} = 1 \cdot 72 \text{ m}$, $f = 0 \cdot 2$. Ismeretlen még d_2 ; hogy ezt meghatározhassuk, számítsuk ki előlegesen P_{II}' -nek megközelítő értékét d_2 nélkül, a mint következik:

$$P_1 l_1 \cos \varphi = 747 \cdot 954 \text{ kg}$$

$$P_1 l_1 \cos \varphi = 432 \cdot 267 \text{ »}$$

$$P_2 l_2 \cos \varphi = 171 \cdot 923 \text{ »}$$

$$\text{együtt } 1352 \cdot 144 \text{ »}$$

$$l_{II} \cos \varphi = 1 \cdot 376 \text{ m.}$$

$1352 \cdot 144 : 1 \cdot 376 = 982 \cdot 662 \text{ kg} = P_{II}'$ (megközelítő érték).
 $R_2 = P_1 + P_1 + P_2 + P_{II}' = 3126 \cdot 370 \text{ kg}$ és ennek alapján

$$d_2 = 1 \cdot 32 \sqrt{\frac{R_2}{2}} = 0 \cdot 052 \text{ m.}$$

Most már P_{II}' -nek valódi értékét lehet kiszámítani; a 6. alatti képlet segítségével.

$$P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) = 752 \cdot 816 \text{ kg}$$

$$P_1 \left(l_1 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) = 435 \cdot 574 \text{ »}$$

$$P_2 \left(l_2 \cos \varphi + \frac{d_2 f}{2} \right) = 174 \cdot 902 \text{ »}$$

$$\text{együtt:} \quad = 1363 \cdot 292 \text{ kg.}$$

$$l_{II} \cos \varphi = 1 \cdot 376 \text{ m}$$

$$-\frac{d_2 f}{2} = -0 \cdot 0052$$

$$l_{II} \cos \varphi - \frac{d_2 f}{2} = 1 \cdot 3708$$

$$1363 \cdot 292 : 1 \cdot 3708 = 994 \cdot 523 \text{ kg.}$$

$$P_{II}' = 994 \cdot 523 \text{ kg}$$

$$0 \cdot 1 P_{II} = 99 \cdot 452 \text{ »}$$

$$P_{II} = 1093 \cdot 975 \text{ »}$$

5. A lökö vizprizma keresztmetszvénye a 14. alatti képlet segítségével számíttatik, mely szerint

$$F_{II} = \frac{P_{II}}{1 \cdot 964 \mu \gamma y_a} = 0 \cdot 34 \text{ m}^2.$$

y_a , vagyis a vízprizmaszélvény súlypontjának az átlagos

viztükör alatti fekvése a 13. alatti képlet szerint a következő:

$$y_a = \frac{1}{3} \frac{2a^2 + 5am_1 + 3m_1^2}{2m_1 + a} = 2.695 \text{ m.}$$

E szerint $F_{II} = 0.34 \text{ m}^2$.

6. A kiskapu szélessége a 15. alatti képlet szerint, ha F_{II} -t 0.35 m^2 -re vesszük

$$\beta = 1.118 \sqrt{F_{II}} = 0.66 \text{ m.}$$

$$\alpha = 0.8 \beta = 0.53 \text{ m.}$$

vagy kereken $\alpha = 0.5 \text{ m}$ és $\beta = 0.7 \text{ m}$.

7. A kiskapu nyitásához szükséges erő nagysága a 19. alatti képlet szerint számíttatik.

$$P_4 = P_3 \frac{2l_3 + d_4 f}{6l_3 - d_4 f} = 4.226 \text{ kg-nál nagyobb.}$$

azonban

$$P_3 = \frac{\mathfrak{M}_e}{l_3} = 12.618 \text{ kg.}$$

$$\mathfrak{M}_e = \mathfrak{T} \gamma \left(\frac{\alpha^2}{6} + y d_3 f \right) = 12.618 \text{ kg.}$$

$$\mathfrak{T} = \frac{\alpha}{2} \beta = 0.175 \text{ m}^2.$$

$$\gamma = 1000 \text{ kg.}$$

A 2. alatti képlet szerint $y = 4.245 \text{ m}$; $f = 0.2$

$$d_3 = 1.32 \sqrt{\frac{R_3}{2}} = 35.98 \text{ mm} = 0.036 \text{ m}$$

$$R_3 = \mathfrak{N}_1 + \mathfrak{N}_2 = 1488.750 \text{ kg.}$$

$$\mathfrak{N}_1 = \mathfrak{T} \gamma \left(y + \frac{\alpha}{4} \right) = 764.750 \text{ kg;}$$

$$M_2 = \mathfrak{Z} \gamma \left(y - \frac{\alpha}{4} \right) = 724 \cdot 000 \text{ kg}$$

$$l_3 = 1 \cdot 00 \text{ m}$$

$$d_4 = 1 \cdot 32 \sqrt{\frac{R_4}{2}} = 0 \cdot 004 \text{ m.}$$

$$R_4 = P_3 + P_4 = 12 \cdot 618 + 4 \cdot 206 = 16 \cdot 824 \text{ kg.}$$

P_4 -nek megközelítő értéke a 19. alatti képlet szerint, de

$$d_4 \text{ nélkül számítva } P_4' = \frac{P_3}{3} = 4 \cdot 206 \text{ kg}$$

$$(2 l_3 + d_4 f) = 2 \cdot 0076$$

$$(6 l_3 - d_4 f) = 5 \cdot 9924$$

$$2 \cdot 0076 : 5 \cdot 9924 = 0 \cdot 335$$

$$P_4 = P_3 \times 0 \cdot 335 = 12 \cdot 618 \times 0 \cdot 335 = 4 \cdot 226 \text{ kg.}$$

Evvel azonban az erők csak egyensúlyban vannak; ha a kikaput nyitni akarjuk, akkor ennél nagyobb erőt kell alkalmazni, melyet az emelő hosszabb karján egy ember igen könnyen kifejthet.

Végezetül még csak azt kívánom megemlíteni, hogy a besztercei kerületben is, a többek között a Manilor és Szamosvölgyi felsővizfogókon szintén Abrudbányay-féle vizkapuk vannak felállítva s úgy látszik, hogy legutóbbi időben ez a berendezés napról-napra nagyobb tért hódít. Különböztetésül is, hogy ez az elmés szerkezet azt a helyet foglalja el, melyet sokirányú előnyös tulajdonságainál fogva méltán megérdemel.